

VĚRNÍ ZŮSTALI

měsíční časopis Sdružení bývalých politických vězňů
Věnováno památce obětí komunismu !

VÍTÁME JARO

V čísle dále naleznete...

UPOZORNĚNÍ - INFORMACE

o NAŘÍZENÍ VLÁDY č.135/2009 Sb.

KRIZE? JAKÁ KRIZE?.

DÍKY STÁTE, DÍKY VLÁDO....

Milada HORÁKOVÁ

MLÁDÍ A STUDIUM

KRIZE? JAKÁ KRIZE?

Trochu zamyšlení nad současnou světovou ekonomickou situací. . .

O současně ekonomické krizi kolují v mediích hotové romány. Ve většině z nich se autoři dopouštějí jedné zásadní nepřesnosti. Srovnávají současnou ekonomickou situaci s hospodářskou krizí v roce 1929.

Současná krize je ale něco naprosto jiného. Vlastně bychom vůbec neměli používat slovo krize. Není to vůbec krize, jako ta v devětadvacátém. Je to počátek konce fungování amerického principu ekonomiky.

Tak, jako se před dvaceti lety zhroutil komunistický socialismus jako domeček z karet, tak se dnes hroutí americká ekonomika. K pochopení toho, proč k tomuto kolapsu došlo, vůbec nepotřebujeme ekonomické vzdělání. Spíše se k tomu hodí zdravý český selský rozum.

Představte si, že jste vynalezli integrovaný obvod. Součástka, kterou dnes najdete snad úplně ve všem. Součástku, bez které vám neprodají ani rohlík, protože i kasa v obchodě je vlastně počítač.

Jistá firma v Americe vynalezla integrovaný obvod. Jen pro úplnost, byla to firma Fairchild a bylo to v roce 1958. Vedení firmy chtělo větší zisky, proto výrobní linku přemístilo z Kalifornie do Číny.

Číňané se jistě dají vyškolit na obsluhování plně automatické linky a na rozdíl od Američanů to budou dělat za „hrst rýže“. Vedení firmy tak Fairchild vzroste zisk – a to přeci není k zahoezení.

Přibližně ve stejné době přišla jistá firma Apex na fintu, jak nahrávat obraz na magnetický pásek. Jde o princip, se kterým se naprostá většina z nás setkala u své VHS. Firma se ani nenamáhalo s hledáním americké firmy, která by to vyráběla a rovnou prodala veškerou technologii Japoncům. A tak to šlo s jednou firmou za druhou.

Zatímco v padesátých letech bylo ve Spojených státech na 30 firem, které vyráběly televizní technologie, v roce 1987 zbyla jen jediná – ZENITH. Když rozmontujete počítač nebo video, nebo televizor atd., zjistíte, že 95% součástek v nich je z Číny, Japonska nebo přilehlých států.

Jenomže ekonomika je hlavně o tom, že se věci a peníze otáčejí. Lidé pracují, vydělávají za svou práci peníze a za ty si zase koupí jiné věci, které se vyrábějí v dalších továrnách.

Odsunem výroby z Ameriky spolu s ní odcházela i práce. Střední třída, nejpočetnější skupina obyvatelstva začala chudnout. V osmdesátých letech vyhlásil prezident Regan tzv. „ekonomiku služeb“.

O co šlo? Byla uměle vytvořena pracovní místa ve sféře služeb a ta byla zaplňována nezaměstnanými z výroby, kterých rychle přibývalo. Tím, že si všichni budou navzájem prát prádlo, půjčovat videokazety a tak podobně, se ale stát neuživí.

Odchodem výrobních odvětví také klesala konkurenceschopnost Ameriky. Tak se stalo, že Čína, která vyrábí výrobky pro půl světa, začala vzkvétat, zatímco Amerika, kde se vyráběly zbraně a speciální výrobky pro pár speciálních zákazníků, chudla.

Je to úplně stejné, jako když sedlák, který je ve finančních

problémech, prodá traktor a za získané peníze pokryje pohledávky. Ale ten traktor mu při práci přece jenom chybí. Začíná pracovat pomaleji a méně produktivně než jeho soused, který zatím ještě traktor prodát nemusel. Následkem toho se dostane do ještě hlubší platební neschopnosti. Musí tedy prodat kombajn aby mohl splatit dluhy. Pochopitelně to jeho práci ještě více zbrzdí a ještě více sníží jeho schopnost konkurovat sousedním sedlákům. Jistě není nutné popisovat, jak to musí dopadnout. Za několik let je z kdysi prosperující farmy jenom ruina.

A právě tohle se stalo v Americe. Její zahraniční dluh narůstal. Mnohem horší však bylo, že čím větší tím dluh byl, tím rychleji narůstal. Je to úplně stejné jako u toho našeho hospodáře. Když se podíváme na nárůst zahraničního dluhu, celé jeho tři čtvrtiny vznikly za posledních dvacet let. Za vlády Georgie Busche staršího, Billa Clintona a velkého dobyvatele Georgie Buche mladšího, vznikl třikrát větší státní dluh, než za celých 50 let uplynulých od Velké krize!

Zkrátka – Spojené státy mají velký problém a nějaké milionové injekce do bankovníctví to nespraví! Ty řeší následky, ale ne příčiny problému. To je vlastně další prodaný kombajn."

A až se dolary rozkutálejí, zapadnou Spojené státy do ještě hlubšího bahna. Současný dluh tohoto státu v přepočtu na jednoho obyvatele včetně kojenců je asi 4,000.000,- českých korun.

Je to tak oblundné číslo, že i kdyby se všechny daně, které se za celý rok vyberou v celých USA, použily na splácení dluhu – vůbec by nepřestal růst. Už nyní je zcela jisté,

že tento dluh nesplatí ani děti dnešních amerických dětí, a velmi pravděpodobně je, že ještě ani jejich děti.

Někteří nositelé Nobelových cen za ekonomiku předpokládají státní bankrot Spojených států a celkový pád dolarové ekonomiky po celém světě. Možná že to bude dříve než se to čeká, neboť Čína a Brazílie se rozhodly, že v krátké době opustí americký dolar jako svou rezervní měnu.

Skončím volnou citací úvodního odstavce jednoho z článků, kterým nezávislí američtí ekonomové hodnotí situaci ve své vlasti.

„Toho dne se Joe Smith vzbudil brzy, neboť jeho budík Made in Japan byl nastaven na šestou hodinu. Zatímco v konvici Made in China začínala vřít voda, oholil se holicím strojkem Made in Hongkong, navlékl na sebe košili Made in Srí Lanka, značkové džíny Made in Singapur a tenisky Made in Korea.

Poté si na své elektrické pánvi Made in India připravil snídani. Usedl ke stolu se svou kalkulačkou Made in Mexico, aby si spočítal kolik dnes může utratit. Když si srovnal čas na svých hodinkách Made in Tchajwan s časovým signálem z radia Made in India, nasedl do svého vozu Made in Germany a pokračoval v hledání dobře placené práce v Americe. Na konci dalšího marného a neradostného dne se Joe rozhodl trochu si odpočinout. Vklouzl tedy do sandálů Made in Brasil, nalil si sklenku vína Made in France, pustil televizní přijímač Made in Indonesia a přemýšlel, proč se mu nedaří najít dobře placenou práci v Americe“.

U tohoto odstavce se lze i trochu zasmát. Faktem ale zůstává, že v době, kdy Američanům „padla“ první velká banka, pocházelo asi 86% spotřebního zboží z dovozu a jen zbytek byl vyroben ve Spojených státech. Od té doby je to opět o několik procent méně, průmyslová výroba totiž zase poklesla. Nechť je to poučením pro ty z Vás, kdo budete kandidovat do Parlamentu či Senátu. Byli jsme zvyklí vyrábět sami většinu věcí, které jsme potřebovali. Nebýt toho, že parta tunelářů

proměnila továrny na sklady nábytku, mohla se nás tato krize či kolaps dotknout jenom nepřímo.

I když sami vyrábět všechno, už je jenom utopie.

To, že se všechno rozkradlo je realita.

Kdo u toho byl, je všem známo.

To, že s tím nic neuděláme je náš průšvih.

Ale Amerika?

-co se stane, až si ti, kteří dnes dělají za „hrst rýže“, řeknou o větší plat?

-co se stane, až se zatím bezedný trh Číny a dříve méně vyspělých států, lépe řečeno, jejich obyvatel, nasytí spotřebním zbožím?

-na čem vlastně stojí ohromné zisky nadnárodních korporací? Nevypadá to, že z dlouhodobého hlediska na písku?

-jistě je, že to jednou skončí.

-kolik lidí na světě vydělává horentní sumy peněz aniž by vyprodukovali cokoliv potřebného? Většinou je to otázka, kdo koho okrade.

-ano, blíží se konec amerického snu, přes zatím nespornou technickou úroveň. Kolik špičkových vědců pochází odjinud. Nákup mozků za vyšší mzdu začal hned po II.světové válce.

-dnes, (kromě pár desítek tisíc těch nahoře, kteří jsou za vodou), jsou vlastně všichni Američani žebráci.

-proč nemůžeme kopírovat třeba Norsko, proč si vybíráme vždy to špatné ???

Asi si to zasloužíme. Bohužel.

„Toho dne se český Honza probudil brzy, nalil si pivo, dříve český PRAZDROJ, do sklenice dříve KAVAILER, zapálil si cigaretu indickými zápalkami SOLO SUŠICE, a „opici“ z předchozího dne likvidoval indickou okurkou ZNOJMIA. Upadl, zarazil si štěp do ruky, v nemocnici ho operovali skalpelem z indické chirurgické ocele POLDI a na doléčení ho poslali do ruských lázní KARLOVY VARY.

V ruských lázních Karlovy vary jej prohlédne slovenský lékař, ukrajinská sestřička mu vydá rozpis léčebné kúry a svou první proceduru podstoupí u vietnamské terapeutky Nguyen Tsi Binh.

-je třeba pokračovat dál ???

redakce-převzato z internetu

DÍKY STÁTE, DÍKY VLÁDO....

Trochu zamyšlení nad současnou světovou ekonomickou situací...

Bydlíme se ženou, která je na mateřské, a malým dítětem v menším okresním městě 120 km od Prahy ve zděděném rodinném domku. Ještě nedávno jsem pracoval jako systémový analytik u místního výrobce telekomunikačního softwaru, vydělával jsem na náš region slušné peníze, žena dostávala mateřskou a docela hezky a spokojeně jsme si žili. Vydělával jsem 15 000 čistého, žena má mateřskou 3 630, za 18 630 korun se u nás dá slušně žít.

Shodou různých okolností můj zaměstnavatel zkrachoval. Nepříjemné... Slušnou práci u nás neseženu a tak jsem se rozhodl hledat v Praze. Našel jsem si práci hned, jsem profík v oboru, plat je slušný - 38 tisíc. Na denní dojíždění to ovšem není, takže si musím pronajmout byt a domů jezdit jen na víkendy a jedenkrát v průběhu týdne, když je třeba ženě pomoci, a taky aby nebyla pořád s dítětem sama. Samozřejmě něco stojí stravování v Praze, máme sice stravenky a žena mi dává jídlo sebou, ale stejně se nevyhnu občas nějaké restauraci. Ale práce mně baví, mám skvělé výsledky, firma je se mnou velmi spokojená a daří se nám.

Pracuji v Praze už měsíc a půl a přišla první výplata - 26 600

korun na dlaň. Z toho okamžitě vypláznu 10 000 korun za pronájem garsonky na Jižním městě. Ještě za vodu, plyn, internet (tedy výpalné Telecomu) 2000. Soukromě najedu domů a zpět 1 920 km, což mně stojí jen na benzín 4 800. Za různé další nutné pražské poplatky, které bych doma neměl, vydám asi tisícovku. Počítám, počítám.... Jsem blázen, abych tady makal celý týden bez rodiny za 8 800? Moje žena bere mateřskou 3 630, náš společný příjem je tedy 12 430 korun. Jak s tím vyžít? Naše životní úroveň upadá.

Dávám výpověď, odjíždím domů a přihlašuji se na Úřad práce. Moje odměna činí 10 800 korun za celodenní hraní s dcerou. Protože se večer nudím, skládám známým pécčka. Udělám tak jedno týdně. Na každém vydělám asi 2 000, tedy 8 000 měsíčně na ruku. Uvažoval jsem, že si zřídím ŽL a začnu se tím živit. Tak jsem zašel na úřad. Paní mi vysvětlila, že musím platit minimální zálohy na sociální a zdravotní pojištění, dohromady asi 3 000 za měsíc. Minimální daň mi ukousne minimálně 840 korun měsíčně. Počítám, počítám... Z mých vydělaných 8 000 mi tedy zůstane 4 160. Polovina? Paní, nechte si ten formulář...

Podnikám dál na černo, neplatím nic, zdravotní za mne platí stát a sociální pojištění nikdo. Stejně je k ničemu. Dostávám 10 800 od Úřadu práce, 8 000 za služby přátelům, manželka 3 630, takže náš celkový příjem

do rodiny je 22 430. Naše životní úroveň se rapidně zvedla, letos v létě si konečně dovolíme dovolenou u moře a v zimě lyžování v Alpách. Minulý měsíc jsme si vyřídili sociální příspěvek na bydlení a na dopravu MHD, dcera má atopický ekzém a manželka ji musí vozit k lékaři. To udělá 3000 měsíčně, vyděláváme už 25 430 čistého a koupili jsme si hezkou Fabii na leasing. A hodná paní na úřadě slíbila, že nám příspěvek doplatí za rok nazpět: potřebuji nové lyže a manželka si vyhlédla kožíšek. Těšíme se, až manželce zvednou mateřskou na 7000, možná bychom si pořídili druhé dítě a koupili nové, lepší, zahraniční auto, ten leasing z těch 35 800 čistého lehce utáhneme. Jednou za půl roku se nechám na chvíli zaměstnat a pak hurá znovu na ÚP. No, nějak ten měsíc vždycky přežiju....To víte, už jsem si zvykl na svůj denní režim: v 10 ráno žena zajde pro rohlíčky do pekárny, po cestě mi koupí noviny (samé potěšitelné zprávy!), pak si chvíli hraje s dcerou a vyrazíme někde na výlet, podle počasí - do přírody, na koupaliště, na běžky, do aquaparku. Jen mně občas přepadá splín a pak mne trochu mrzí, že moje dvě vysoké školy, inteligence i schopnosti nejsou využity. Nemělo by to mrzet i tu paní na Úřadě? Ale brzy mně to přejde, vždyť se máme tak dobře a já nejsem nevděčný! Když se vrátíme z výletu, potkám občas kluky z bývalé práce a pozvu je na pivo. Jsou furt nespokojení, což chápu. Makají a stále jim nestačí peníze. A přitom je to tak jednoduché...

Díky státu, díky vládě! Miluji tuhle zemi !

T.G.M. LÁNY

7.březen. Každý rok jezdíme do Lán na hrob prezidenta T.G. Masaryka a k jeho synovi Janovi.

Důstojné položení květin a věnce, naši přítomnosti se snážíme poděkovat za vše co našemu národu tyto velikáni zanechali.

Malou vzpomínkou s opakujme si kousek životopisu T.G.Masaryka.

Narodil se 7.3.1850 v Hodoníně. V mladých letech pracoval jako kovářský učeň na panství kde jeho tatínek byl také zaměstnán jako kočí. Mladý šikovný kluk byl poslán na studie do Vídně./Rakousko/ Filozof, sociolog, politik a státník. Studoval ve Vídni, Lipsku. Už v roce 1879-82 působil jako docent na Vídeňské universitě, 1882 – 97 jako mimořádný profesor na české universitě v Praze. Konci 19. a na počátku 20. století byl poslancem i českého zemského sněmu. Zvláštní pozornost věnoval kritice marxizmu 1899 (Otázka sociální). Na širokou veřejnost zapůsobil svou kritikou antisemitismu, i katolického klerikalismu a angažovanosti v boji za všeobecné volební právo. Po vypuknutí 1. světové války odešel v prosinci 1914 do ciziny, kde stanul v čele čs. zahraničního odboje (1916 – 18 předseda Čs národní rady v Paříži) V květnu koncipoval Pittsburskou dohodu. 14.11.1918 byl ve vlasti zvolen první prezidentem ČSR. Znovu byl zvolen 1920, 1927 a 1934. Za jeho ušlechtilé činy na něj vzpomínáme i dnes. Zanechal výraznou stopu ve světových dějinách. Zemřel 14.9.1937.

Odhalení nové sochy před muzeem v Lánech prezidenta Masaryka je dalším úkazem, že stále je mezi námi.

Vše není co se třpítí, nám připomíná mnoho invektivu které se právě zrodili při odhalování.

Yloba a nenávisť jsou vlastnosti, čechů.

(Přečtěte si pár záběru na internetu) SKÝ

MLÁDÍ A STUDIUM

Narodila se v Praze na
Královských Vinohradech
v rodině Čeňka Krále,
oddaného Masarykově
myšlence a tedy
protirakouských postojů.

Narodila se v Praze na Královských Vinohradech v rodině Čeňka Krále, oddaného Masarykově myšlenky a tedy protirakouských postojů. Měla tři sourozence, dva z nich – starší Marta a mladší Jiří – zemřeli v dětství na septickou spálu. Dospělosti se tak dožila jen o 16 let mladší sestra Věra, o kterou se Milada po předčasné smrti matky také starala.[2]

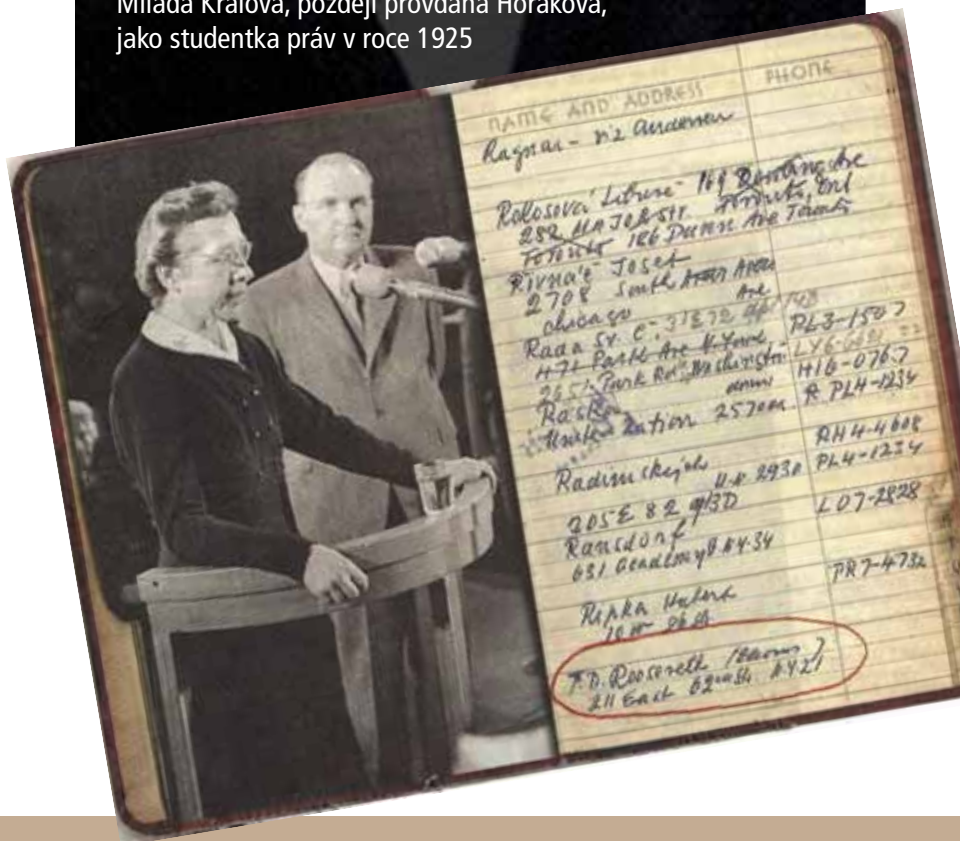
Ze studia na gymnáziu za Rakouska-Uherska byla v roce 1918 vyloučena za účast na protiválečných demonstracích, které byly studentstvu zakázány. Zároveň jí však byl umožněn přestup na jiné pražské gymnázium, kde maturovala roku 1921. Následně zvažovala studium medicíny, ale po doporučení otce padlo její rozhodnutí pro Právnickou fakultu na Univerzitě Karlově, kde promovala v roce 1926.

V roce 1923 těžce onemocněla rodině osudovou spálou, mladý život však překonal smrt.

Roku 1924 se osobně setkala se senátorkou Františkou Plamínkovou, zakladatelkou Ženské národní rady (ŽNR), kam také vstupuje. Stala se Plamínkové brzy oporou a později přítelkyní a následně klíčovou osobností ŽNR.

Milada Králová, později provdaná Horáková,
jako studentka práv v roce 1925

Profil osobnosti

ThLic. DOMINIK DUKA OP

ThLic. Dominik Duka OP (občanským jménem Jaroslav Duka; * 26. dubna 1943 Hradec Králové) je dominikánský duchovní, 36. arcibiskup pražský a primas český (jmenován 13. února 2010).[1] Dříve byl provinciálem České provincie dominikánů (1986-1998), 24. biskupem královéhradeckým (1998-2010) a apoštolským administrátorem litoměřické diecéze (2004-2008). V dubnu 2010 byl zvolen předsedou České biskupské konference.

Studoval na Gymnáziu J. K. Tyla v Hradci Králové a bezprostředně po maturitě pracoval v továrně ZVU, kde se vyučil strojním zámečníkem. Po absolvování základní vojenské služby mohl roku 1965 začít studovat teologii v Litoměřicích. V lednu 1968 byl přijat do tajného noviciátu řádu dominikánů. 22. června 1970 byl kardinálem Štěpánem Trochtem vysvěcen na kněze.

Služba v dominikánském řádu

Nejprve působil v pohraničních farnostech pražské arcidiecéze (Chlum sv. Maří nad Ohří, Jáchymov, Nové Mitrovce). Roku 1975 mu byl odňat státní souhlas k výkonu duchovenské činnosti. V této době se také stal novicmistrem řádu dominikánů a pracoval spolu s Metodějem Habáněm na možnostech formace členů řádu, později se stal magistrem kleriků a vikářem provinciála. Tato činnost skončila jeho odsouzením roku 1981 a pobytem ve vězení. Až do roku 1989 pracoval ve Škodě Plzeň jako rýsovač.

Roku 1986 byl ustanoven provinciálem Českomoravské dominikánské provincie. Po roce 1990 nadále působí jako provinciál

dominikánského řádu a vyučuje na Cyrilometodějské teologické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci a vykonával též úřad předsedy Konference vyšších řeholních představených. Od roku 1997 je šéfredaktorem teologické revue *Salve*, zaštitěné od roku 1994 českou dominikánskou provincií. Byl iniciátorem českého překladu Jeruzalémské bible, tvořeného od roku 1980, a spolu s Františkem X. Halasem i hlavním překladatelem.

Biskup

Znak biskupa Dominika Duky 6. června 1998 byl jmenován biskupem Královéhradecké diecéze a 26. září téhož roku přijal biskupské svěcení. 4. listopadu 2004 byl jmenován též apoštolským administrátorem Litoměřické diecéze z důvodu indispozice biskupa Pavla Posáda, tuto funkci zastával až do jmenování Jana

Baxanta novým litoměřickým biskupem v roce 2008.

V únoru 2008 podle deníku *Právo* podobně jako biskupové František Lobkowicz a Jan Graubner lobbboval u poslanců KDU-ČSL za zvolení Václava Klause prezidentem republiky a proti Janu Švejnarovi, přestože se Česká biskupská konference pod vedením arcibiskupa Graubnera předtím usnesla, že biskupové zůstanou neutrální a nebudou do kampaně zasahovat. Poslanec Jiří Hanuš však vypověděl, že mu Duka pouze řekl v osobním rozhovoru svůj osobní názor na oba kandidáty, ale neradil mu, koho volit. Nespokojenost s údajným lobbbováním biskupů pro Klause podle *Novinek* vyjadřovali sympatizanti Švejnara poslanec David Macek a kněz Tomáš Halík, ale i arcibiskup Miloslav Vlk, ačkoliv ten zároveň poslanci Hanušovi potvrdil, že měl právo se zeptat svého sídelního biskupa na jeho názor.

V sobotu 13. února 2010 byl jmenován nástupcem kardinála Vlka ve funkci pražského arcibiskupa, úřadu se ujal 10. dubna. Za své cíle označil uzavření mezinárodní smlouvy s Vatikánem, dále aby církev více oslovovala mladé, a aby dohoda o majetkovém vyrovnání státu a církve byla ku prospěchu celé společnosti, a tím pádem ku prospěchu církví a náboženských společností.

Bývá charakterizován tím, že dobře vychází s politiky napříč politickým spektrem, otevřeností, mezi biskupy i v celocírkevním měřítku vyniká vzdělaností a je spíše pojítkem mezi liberálními a konzervativními proudy v katolickém křesťanství, třebaže tíhne ke konzervativismu.[4] Vědomí plurality názorů v církvi („kdyby na Svatopetrském náměstí všichni ti lidé dosáhli splnění své představy o papeži, měli bychom možná dvacet, možná pětadvacet papežů“) se odrazilo i roku 2005 v jeho vyjádření ke zvolení papeže Benedikta XVI., na němž ocenil kompetentnost, vysokou humanitní kulturu a důraz na teologii; Duka připomněl, že za prvního člověka v církvi nebyl Kristem vybrán věrný, energický a statečný Jan, ale nerozhodný Petr, jemuž apoštol Pavel později vytýkal, že se příliš přizpůsobuje různým proudům.

Předsednictvo informuje

UPOZORNĚNÍ - INFORMACE

Vláda České republiky nařídila poskytnout jednorázový příspěvek (náhrada za dovolenou) všem politickým vězňům, kteří splňují nárok podle zák.č.119/1990 Sb. a č.82/1968 Sb. bez ohledu na délku věznění. K žádosti je potřeba doložit jakýkoliv úřední doklad ze kterého bude zřejmá délka věznění a že byl žadatel odškodněn.

Pro informaci uvádíme opis zákona:

NAŘÍZENÍ VLÁDY č.135/2009 Sb.

o poskytnutí jednorázového příspěvku ke zmírnění některých křivd způsobených komunistickým režimem
Vláda nařizuje podle § 8 zákona č.198/1993 Sb. o protiprávnosti komunistického režimu a odporu proti němu:

§ 1

(1) Státní občané České republiky, kterým byl přiznán nárok na odškodnění podle § 23 odst.1 písm.a) zákona č.119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, a dále státní občané České republiky, kterým byl přiznán nárok na odškodnění za nezákonné zbavení osobní svobody v době od 25.února 1948 do prosince 1989 podle jiných právních předpisů (zák.č.82/1968 Sb), mají nárok na poskytnutí jednorázového příspěvku jako náhrady mzdy za dovolenou, na kterou by jim vznikl nárok, pokud by byli v řádném pracovním poměru (dále jen „příspěvek“). (2) Příspěvek se stanoví ve výši 1.800,- Kč za každý i započatý měsíc výkonu vazby, trestu odnětí svobody nebo jiného nezákonného zbavení osobní svobody.

§ 2

(1) O nároku na výplatu příspěvku rozhoduje Ministerstvo vnitra na základě písemné žádosti osoby uvedené v § 1, odst.1, které k žádosti připojí doklady osvědčující její nárok. Žádost lze podat nejpozději do 31.prosince 2011, jinak nárok na výplatu zaniká.

(2) Příspěvek bude vyplacen ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o přiznání nároku.

§ 3

Právo žádat o vyplacení příspěvku nepřechází na dědice osob uvedených v § 1 odst.1.

§ 4

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1.ledna 2010.

Předseda vlády:
Ing.Topolánek v.r.

ministr vnitra:
MUDr.Mgr.Langer v.,

Tiskopisy-žádosti lze obdržet v kanceláři Sdružení Na Bělidle, nejlépe v pondělí a úterý, nebo podle telefonické domluvy 222 323 816. Kdo má přístup k internetu, lze potřebnou žádost stáhnout na webu Min.vnitra -služby pro veřejnost- (žádost má 2 stránky)

- 1) K žádosti je nutné přiložit rozhodnutí o soudní rehabilitaci podle § 23 odst.1, písm.a). zák.č.119/1990 Sb.
- 2) Rozhodnutí, kterým byl přiznán nárok na odškodnění za nezákonné zbavení osobní svobody v době od 25.února 1948 do 29.prosince 1989 podle zák.č.82/1968
- 3) Doklad o době nezákonného zbavení osobní svobody, pokud tato nevyplývá z výše uvedených dokladů.
- 4) Rozhodnutí soudu nebo správního orgánu o ustanovení opatrovníka, pokud se žadatel nemůže ze zdravotních důvodů osobně dostavit a nechá se zastoupit .
- 5) Zmocnění k zastoupení na základě plné moci.
- 6) Doklad o státním občanství České republiky notářsky ověřený, pokud bude žádost posílat poštou, (při osobním podání stačí občanský průkaz)

Seznam kontaktních míst, kde lze osobně podat žádost o poskytnutí jednorázového příspěvku podle nařízení vlády č.135/2009 Sb.

Kraj Středočeský a hlavní město Praha:

Ministerstvo vnitra ČR, nám.Hrdinů 3, Praha 4 140 21

Kontaktní pracovník: Anna Pazderová, tel.974 816 368,

Úřední hodiny: pondělí a středa od 08:00 do 11:00 a od 13:00 do 16:00 hod.

Kraj Východočeský:

Krajské ředitelství policie Královohradeckého kraje,

Ulrychovo nám.810, Hradec Králové 500 02

Kontaktní pracovník: Ing.Eva Faifrová, tel.974 522 245

Úřední hodiny: pouze středa od 08:00 do 11:00 a od 12:00 do 15:30 hod.

Kraj Severočeský:

Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje

Lidické nám.9/899 (areál policie ČR)

401 79 Ústí nad Labem-Božtěšice

Kontaktní pracovník: Drahomíra Škrdletová, tel.974 423 422

Úřední hodiny: pondělí od 09:00 do 11:00 hod. a ve středu od 13:00 do 14:30 hod.

Seznam kontaktních míst, kde lze osobně podat žádost o poskytnutí jednorázového příspěvku podle nařízení vlády č.135/2009 Sb.

Kraj Západočeský:

Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje

Nádražní 2, 306 28 Plzeň

Kontaktní pracovník: JUDr.Bohuslav Brož, tel.974 322 651

Úřední hodiny: pouze pondělí a středa od 13:00 do 15:00 hod.

Kraj jihočeský:

Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje

Lanova 26, 370 74 České Budějovice

Kontaktní pracovník: Milan Kleštinec, tel.974 221 576

Úřední hodiny: pondělí až pátek od 07:30 do 11:00 a od 13:00 do 15:00 hod.

Kraj Moravskoslezský:

Krajské ředitelství policie Severomoravského kraje

Husovo nám.2, 728 99 Ostrava

Kontaktní pracovník: Petr Czaicki, tel.974 722 565

Úřední hodiny: pondělí až čtvrtek od 07:00 do 15:00 hod.

Kraj Jihomoravský:

Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje

Kounicova 24, 611 32 Brno

Kontaktní pracovník: Mgr.Květoslava Grénarová, tel.974 622 344, 974 622 640

Úřední hodiny: pouze pondělí a středa od 09:00 do 14:00 hod.

Kraj Pardubický:

Hasičský záchranný sbor Pardubického kraje

Teplého 1526, 530 02 Pardubice

Kontaktní pracovník: Ingrid Chmelařová, tel.950 570 334

Úřední hodiny: pouze úterý od 08:00 do 10:00 a středa od 13:00 do 14:00 hod.

Kraj Zlínský:

Hasičský záchranný sbor Zlínského kraje

Přílucká 213, 760 01 Zlín

Kontaktní pracovník: Marie Voláková, tel.950 670 131

Úřední hodiny: úterý, středa, čtvrtek od 09:00 do 13:00 hod.

Kraj Liberecký:

Hasičský záchranný sbor Libereckého kraje

Barviřská 29/10, 460 01 Liberec III.

Kontaktní pracovník: Zdeňka Gollová, tel.950 470 131

Úřední hodiny: pouze pondělí a středa od 08:00 do 11:00 a od 13:00 do 15:00 hod.

Kraj Olomoucký:

Hasičský záchranný sbor Olomouckého kraje

Schweitzerova 91, 772 11 Olomouc

Kontaktní pracovník: Andrea Dvořáková, tel.950 770 378

Úřední hodiny: pouze ve středu od 08:00 do 11:00 hod.

Kraj Karlovarský:

Hasičský záchranný sbor Karlovarského kraje

Závodní 205, 360 06 Karlovy vary

Kontaktní pracovník: nrap.Zuzana Košťálová, tel.950 370 314

Úřední hodiny: pouze úterý a středa od 08:00 do 14:00 hod.

Kraj Vysočina:

Hasičský záchranný sbor kraje Vysočina

Ke Skalce 32, 586 04 Jihlava

Kontaktní pracovník: Leitnerová Hana, tel.950 270 161

Úřední hodiny: pondě lí a středa od 08:00 do 14:00,

čtvrtek a pátek od 08:00 do 13:00

Pokud znáte některého politického vězně, který nemá možnost nahlédnout do časopisu a tím pádem neví o probíhající náhradě za dovolené, bylo by vhodné jej upozornit. Mediální prostředky o této akci neinformují.

Seznam kontaktních míst

Skandál, který musel být UTAJEN

/ pokračování /

Městský soud v Praze
Praha 2, Pankrác
tisk. č. 123456
PSČ 123 45

- 5 -

co napíšete o nějakém politikovi, nebo funkci. Já, pak jsem vždy věděl, že je to pravda. Sdělení o osobě žalobce 6-7 Funkcionářů, jsem považoval za pravdivé.

Svědka účtuje svědecké jízdné, cestu k soudu a zpět 2x 90,- Kč, tj. celkem 180,- Kč. Opravuji tak, že účtuje svědecké - jízdné 90,- Kč.

Dále bude sv. písemně poučen o tom, kolik může účtovat stravné. Z domu odešel dne 27. 3. ve 21.30 hod., zpět se vrátí dnešního dne 22.00 hodin. Svědkovi bude dáno písemné poučení, kolik může účtovat stravného, svědecké mu bude přianováno písemně.

Za této situace zást. žalobce nenavrhuje žádné důkazy.

K

Zást. 1/ žalovaného navrhuje vyžádat důkaz o tom, jaký byl příjem žalobce v době, kdy byl členem rehabilitační komise, a zda z tohoto zaměstnání přímo odcházel do penze.

Konstatovány tyto listiny: Otevřený dopis UVKPV - smírčí komise 1. 11. 94, podepsaný S. Stránským, obsah článku, "Které jsou to ty další organizace" z května 94, obsah tiskoviny "Věrní z stali" z ledna 95 č. 1., dále příloha č. 9,4,3,8,7, a obsah Funkcionář č. 6-7.

Práv. zást. žalobce navrhuje žalobě v plném rozsahu vyhovět, poukazuje na výše dokazování, Tihlelky uvádí, že svědek uvedl, že nevěděl, že pan Pernický, o kterém v článku píše, je předseda KVV, žale přitom toto v článku přímo uvádí. Jinak žalobní petit ponechává stejný, jako je uvedeno v žalobě. Náhr. řízení účtuje za 3 hlavní úkony, po 200,- Kč, soudní kolek.

Práv. zást. 1/ žalovaného návrh je zamítnout žalobu o odškodnění, že k újmě na zdraví nedošlo, neboť je stále družetale st. vyznamenání, pobírá pen. penze. Dále poukazuje na to, že reh. komise v r. 67 - 70, přiloží mnoho žádostí nevyřídili, trvalo to značnou dobu, náhrady byly nízké, jak se přesvědčili na vl. Uvádí, že napadený dopis ze dne 1. 1. byl uveřejněn pouze v tiskovině, který rozšiřován mezi členy KVV a k újmě na cti žalobce tak nedošlo.

2/ Žalovaný navrhuje vůči své osobě zamítnutí žaloby a mříž ho i vč, že vězení žaluje vězně o peníze.

Prohlášení Usnesení:

Řízení se končí a dalšími důkazy doplňováno nebude.

Městský soud v Praze
Praha 2, Pankrác
tel. 22 23 11 11
PSČ 128 00 - 5 -

ce napíší o nějakém politikovi, nebo funk. III, pak jsem vždy věděl, že je to pravda. Sdělení o osobě žalobce 6-7 Funkcionáři, jsem považoval za pravdivé.

Svědka účtuje svědecké jízdné, cestu k soudu a zpět 2x 90,- Kč, tj. celkem 180,- Kč. Opravuji tak, že účtuje svědecké - jízdné 90,- Kč.

Dále bude sv. písemně poučen o tom, kolik může účtovat stravné. Z domu odešel dne 27. 3. ve 21.30 hod., zpět se vrátil dnešního dne 22.00 hodin. Svědkovi bude dáno písemné poučení, kolik může účtovat stravného, svědecké mu bude přianáno písemně.

Za této situace zást. žalobce nenavrhuje žádné důkazy.

K

Zást. 1/ žalovaného navrhuje vyžádat důkaz o tom, jaký byl příjem žalobce v době, kdy byl členem rehabilitační komise, a zda z tohoto zaměstnání přímo odcházel do penze.

Konstatovány tyto listiny: Otevřený dopis UVKPV - směrčí komise 1. 11. 94, podepsaný S. Stránským, obsah článku, "Které jsou to ty další organizace" z května 94, obsah tiskoviny "Věrní z stali" z ledna 95 č. I., dále příloha č. 9,4,3,8,7, a obsah Funkcionář č. 6-7.

Práv. zást. žalobce navrhuje žalobě v plném rozsahu vyhovět, poukazuje na výše. dokazování, Tihlelky uvádí, že svědek uvedl, že nevěděl, že pan Pernický, o kterém v článku píše, je předseda KVV, žale přitom toto v článku přímo uvádí. Jinak žalobní petit ponechává stejný, jako je uvede ý v žalobě. Násk. řízení účtuje za 3 hlavní úkony, po 200,- Kč, soudní kolek.

Práv. zást. 1/ žalovaného návrh je zamítnout žalobu o odškodnění, že k újmě nast nedošlo, neboť je stále družetale st. vyznamenání, pobírá gen. penaz. Dále poukazuje na to, že reh. komise v r. 67 - 70, přiloží mnoho žádostí nevyřídili, trvalo to značnou dobu, náklady byly nízké, jak se přesvědčili na vl. Uvádí, že napadený dopis ze dne 1. 1. byl uveřejněn pouze v tiskovině, který rozšiřován mezi členy KVV a k újmě na cti žalobce tak nedošlo.

2/ Žalovaný navrhuje vůči své osobě zamítnutí žaloby a nřzi ho 1 věc, že vězen žaluje vězně o peníze.

Prohlášení Usnesení:

Níže í se k o n ě í a dalšími důkazy doplňováno nebude.

- 6 -

Na to s podst. důvody vyhlášen

R o z s u d e k :

I. Žalovaný Stanislav Stránský je povinen zaslat do 15ti dnů od právní moci tohoto rozsudku žalobci dopis tohoto znění: Smluva: Kéni pravdou, že R. Pernický, první a čestný předseda IPVO je signatářem prohlášení a souhlasu s okupací ČSSR vojensky Varšavské smlouvy a že svým podpisem souhlasil s vraždami, které tato vojska páchala na našem území obyvatelstvu a s 20ti letou okupací naší země a že od r. 1938 do roku 1989 kolaboroval s totalitním komunistickým režimem.

II. Dopis shora uvedeného znění, se stejným obsahem a s vlastnoručním podpisem je žalovaný Stanislav Stránský povinen do 15ti dnů od právní moci tohoto rozsudku doručit na adresu Konfederace politických vězňů, Praha 6, Škrátova 6.

III. Žaloba a návrhem, aby byl 1/ žalovaný uznán povinným zdržet se rozšiřování nepravdivých údajů o žalobci, se s a m í t á .

IV. Žalovaný S. Stránský je povinen zaplatit žalobci částku 70.000,-- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

V. Žalovaný Miroslav Kománek je povinen do třinácti dnů od právní moci tohoto rozsudku uveřejnit v časopisu Svědomí smluvu tohoto znění: Smlouvám se panu Rudolfu Pernickému za uveřejnění nepravdivého údaje o tom, že byl v r. 1969 funkcionářem Ústředního orgánu ČSFB, a že tím potvrdil, že souhlasí s okupací ČSSR a s prokomunistickým, sločinným, nelegitimním, zavrženým programem KSČ.

VI. Žalovaný Miroslav Kománek je povinen zaplatit žalobci částku 70.000,-- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

VII. Co do částky 460.000,-- Kč, se žaloba s a m í t á .

VIII. Žalovaní jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalobci náklady řízení, jejichž výše bude uvedena v písemném vyhotovení tohoto rozsudku, a to do 3dnů od práv.moci rozs. na účet dr. Terezie Holové, advokáta.

IX. Žalovaní jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalobci náklady stíhání - advokátní, jejichž výše bude uvedena v písemném vyhotovení rozsudku, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku na

- 56 -

Wěstácký směr v Praze
Pražská 2, Spálená 2
telefon 219 155 02-9
fax 219 152 16

- 7 -

účet sdejšího soudu.

Dáno poučení o opravném prostředku.

Skončeno a podepsáno v 11.45 hodin.

Z časopisu »ZPRAVODAJ KPV« čís. 2/1996, strana 6

Už i soudy rozhodují někdy spravedlivě

V padesátých letech vzdorovali političtí vězni psychickému i fyzickému tlaku, který v koncentračních táborech vyvíjeli poslušní vykonavatelé marx-leninského učení. Všichni jsme cítili, že se nás snaží zničit, přeměnit v nesvobodné galejníky, jejichž jediným úkolem mělo být dobýt ze země co nejvíce uranu pro mírové punty Ruska. Proto jsme se dali dohromady a solidárně vzdorovali nepříteli žalátníků.

Po zájme politického klimatu v listopadu 89 jsme navázali na snažili se společně dosáhnout svých cílů. Dnes už u některých prvotní nadšení polevilo a vyskytly se i odstředivé tendence. Přesto se členové KPV staví odmítavě k osobním sporům starých kohoutů, jejichž řešení končí u soudů. Některé případy však prakticky nejde řešit jinak. Týká se to veřejně hlášených pomluv, které nevažují čest druhého.

Jáno skončil soudní spor v Praze mezi generálem Perníčkým a Stanislavem Stránským, jenž ve veřejném dopise označil Perníčkého za zrádce a kolaboranta s komunistickým režimem, který souhlasil se vstupem vojsk Varšavské smlouvy a pak 20 let spolupracoval s bolševiky. Obdobná obvinění otiskuje i časopis „Svědomy“ v článku Ing. Tihelky. Vydavatel časopisu Komínek byl spolu se Stránským také žalován.

Dne 28. března skončil soud u první stolice: Stránský a Komínek musí otisknout omluvu a zaplatit generálu Perníčkému 70 000 Kč. Výsledek, který každý objektivní pozorovatel předvídal. Je třeba si uvědomit, že veřejně pronášená obvinění je nutno pečlivě uvážit a hlavně i precizně doložit. Nestačí pouhé úvahy z nejasných a mlhavých předpokladů. Zároveň soudní líčení přineslo i některá překvapivá prohlášení, která by mohla zajímat i širokou muklovskou veřejnost. Tak při výslechu bývalého předsedy pražské pobočky vyšlo najevo, co vlastně představuje uniforma, ve které je Stránský vyfotografován v oslavném článku napsaném, jak někteří tvrdí, bývalým agentem první správy před 3 lety v Reflexu. Radosta zachytil vyprávění životního příběhu Stránského a píše, že na fotografi je zachycen jako frekventant Vojenské akademie. Vojáci akademie byli udiveni, přece Stránský v Akademii nikdy nebyl a ta uniforma je nějaká divná. Konečně u soudu, co by svědek pod přísahou, Stránský přiznal, že byl členem Vládního vojska v době hitlerovské okupace. Diváci byli ticho jako pěny, když generál Perníčký předčítal slib vládního vojska, kterým se zavazuje chránit

nacistické zájmy v Protektorátě Čechy a Morava. Dovedli jsme si představit setkání těchto dvou oponentů za nacistické okupace. Parafutista Perníčký se snažil s nebe, aby splnil čestný národní úkol a německé i české bezpečnostní složky, spolu s Vládním vojskem se

snaží západní diverzanty pochyťat. V dalším výslechu soudkyně mamě vyzvídala, o co opírají odpůrci svá tvrzení. V časopise „Funkcionář“ číslo 6-7 se o Perníčkém mluví jako o tajemníku rehabilitační komise a členu Sdružení zahraničních vojáků a v dalším čísle se pak mluví o tomto Sdružení jako o nositelce pravicových tendencí a směru Svazu protifašistických bojovníků. O nějakém podpisu či jiném souhlasu se vstupem vojsk Varšavského paktu není v článku ani slovo. Proto normálně uvažující člověk nedovede pochopit, jak mohl Stránský uveřejnit ve Věrní zůstali kolaborantský článek generálního tajemníka ÚV Svazu protifašistických bojovníků, opatřit jej podpisem Perníčkého a na podkladech takto vytvořeného podvodu zahájit proti R. Perníčkému zuřivou kampaň. Je to snad dostačující důkaz o morální a intelektuální úrovni všech tří aktérů těchto nechtutností.

Stránský ani Tihelka nemohli svá tvrzení podepřít dalšími doklady a příklady, což je nezbytný racionální požadavek poctivé argumentace. Komínek a Tihelka shodně před soudem tvrdili, že nepsali o generálu Perníčkém, ale o jakémsi Perníčkém, o kterém nevěděli, že byl prvním předsedou Konfederace politických vězňů (!). Tak proč věnovali tolik času a úsilí neznámému Perníčkému? My všichni jsme při vyšetřování i před soudem tenkrát v padesátých letech lhali, neboť jsme věděli, že nepřítel nás chce zničit a nikoliv poznat pravdu, pro pravdu není v třídním boji místo. Ovšem v procesu, kde běží o pravdivost či nepravdivost je tomu právě naopak.

O. Tihelka opral všechna svá tvrzení o text uveřejněný ve „Funkcionáři“, což byl časopis podřízený komunistům, jak také sám přiznal, a případně další potvrzení svých dohadů nehledal. Na dotazy soudů: Věříte tomu, co je psáno v komunistickém tisku? – odpověděl: Pokud se týká zpráv o lidech, tak ano.

Doufám, že odpůrci uznají svou chybu a tak ukončí tuto veřejnou ostudu pro nás pro všechny. Žádám je o to.

Stanislav Drobný

- 57 -

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

u Městského soudu v Praze, dne 28.března 1996
v žalobě spis.značka 34C 38/95

Žalobce: generálmajor ing.Rudolf Pernický
Obžalovaní: 1) Stanislav Stránský 2) Miloslav Komínek
Soudkyně: JUDr.Romana Vostrejšová

Doslovný přepis výpovědi svědka Oldřicha Tihelky:

Soudkyně: Tak pojďte dál, pane svědku. Dejte mi občanský průkaz a pokud je zde místo tak se prosím vás posaďte, ano?

Tihelka: Mám počkat?

Soudkyně: Děkuju a posaďte se, bohužel, tady dopředu...

Soudkyně (diktuje): *Přistoupeno k výsledku svědka inženýr Oldřich Tihelka, narozen sedmého dubna 1925, bytem Frýdek-Místek, Nad Lipinou 2502.*

Soudkyně: Pane svědku, nejste v příbuzenském poměru k panu Pernickému nebo k panu Komínkovi nebo k panu Stránskému?

Tihelka: Nejsem. Paní soudkyně, mohu sedět při...

Soudkyně: ...no ano, jistěže.

Soudkyně (diktuje): *...bez příbuzenského poměru, a který po poučení dle paragrafu 126 o.s.ř. uvádí.*

Soudkyně: Takže prosím vás, já si vás teď vyslechnu jako přímého svědka, vaší povinností je vypovídat před soudem pravdu a nic nezamlčet, jinak byste se dopustil trestného činu křivé výpovědi. Výpověď máte možnost. Výpověď máte možnost odepřít tehdy, pokud byste svou výpověď způsobil trestní stíhání, pane svědku. Ano? Rozuměl jste tomu poučení?

Tihelka: Ano.

Soudkyně: Prosím vás, vy jste jaksi zaměstnanec pana Komínka, který je vydavatelem... jestli jste zaměstnanec...?

Tihelka: Nejsem! Nejsem nikde zaměstnaný.

Soudkyně: Tak tedy pouze přispíváte do časopisu, který vydává... který se jmenuje Svědomí. Ano?

Tihelka: Ano jenom přispívám, dopisovatel a jinak se nepodílím na tom vůbec žádným způsobem.

Soudkyně: Ano. A tento článek, který se jmenuje "Které to jsou ty další organizace" a pod kterým jste vy podepsán, jste zřejmě asi psal vy, že?

Tihelka: Ne zřejmě, já se... já se k tomu plně hlásím k tomu článku a k tomu obsahu také.

Soudkyně (diktuje): *Já jsem pouze přispívajícím členem do časopisu Svědomí, který vydává pan Komínek. Autorem napadeného článku jsem, k autorství obsahu článku se plně hlásím.*

Soudkyně: Tak, prosím vás, vy ste... jaksi se vyjadřujete v tom, že Československý svaz protifašistických bojovníků potlačoval lidská práva a demokratický systém. Je to v kontextu, že by toto mělo být v červenci šedesát devět. Ano? Mohl byste mě říct, nějaký případ, pane inženýre, kdy Český svaz protifašistických bojovníků v roce šedesát devět a sedmdesát, potlačoval lidská práva a demokratický systém? Když jste o tom psal...

Tihelka: Paní soudkyně, já jsem přesvědčený, že každá organizace, která spolupracovala s komunistickou stranou, která souhlasila, tak jak to provedl Svaz protifašistických bojovníků, která souhlasila s okupací Československa, která souhlasila s programem komunistické strany pro okupaci Československa, já považuji každou takovou organizaci za tu, kterou jsem označil v tom...

Soudkyně (diktuje): *Já považuji každou organizaci, která potlačovala lidská práva a souhlasila s okupací ČSSR v roce 1968 za organizaci, která potlačuje lidská práva a demokratický systém. To co jsem ve mém článku řekl.*

Soudkyně: A jak třeba, pane svědku, tato lidská práva a demokratický systém potlačovalo sdružení zahraničních vojáků prvního a druhého odboje, v kterém byl i inženýr Pernický?

Tihelka: ...když dovolíte, ještě bych dodatek k tomu předchozímu. Vyplývá to co jsem řekl... předchozí, vyplývá ze zákona 198/93, paragraf 2, odstavec 2, kde se hovoří: Komunistická strana Československa byla organizací zločinnou a zavrženíhodnou, obdobně jako další organi-

- 58 -

zace založené na její ideologii, které ve své činnosti směřovaly k potlačování lidských práv a demokratického systému...

Soudkyně: ...ano, ano to je zákon z roku devadesát tři...

Tihelka: ...z toho jsem vycházel pro ten článek.

Soudkyně: Aha. Takže vy jste pro ten článek vychá... co?

Tihelka: ...činil jsem dotaz!

Soudkyně: ...v článku vycházel... jaksi... organizaci, organizaci, která byla činná v roce šedesátosm--sedmdesát jste hodnotil jaksi očima z roku devadesát tři. Ano?

Tihelka: ...totiž, kdyby ten zákon 198 nebyl vadný, kdyby tam byla udělána ta specifikace těch... třeba zahrádkářů, chovatelů drobného zvířectva, hasičů Lidových milicí, Pacem in terris, až po Státní bezpečnost, tak by to bylo jasné a nemuseli bychom tady dnes být.

Soudkyně: ...takže já se vás znovu zeptám, pane svědku. Jak lidská práva a demokratický systém potlačovalo sdružení zahraničních vojáků prvního a druhého odboje, které se ustavilo v roce 1969?

Tihelka: Já s prvním odbojem a s druhým odbojem se tady nezabývám, o tom já tady nehovořím, já hovořím tady o tom, co bylo v bulletinu Svazu protifašistických bojovníků uvedeno a to co bylo v prvním odboji, v druhém odboji, to je věc jiná, která... která se mě netýká.

Soudkyně (diktuje): *Já odpovídám, dvojtečka. Jak potlačovala lidská práva a demokratický systém sdružení zahraničních vojáků prvního a druhého odboje v roce 1968 až 1970, svědek uvádí, že tímto se nezabýval v článku a vycházel z toho, že všechny tyto organizace byly podřízeny KSČ a že se...*

Tihelka: ...které všechny, paní doktorko? Já jsem řekl, že kdyby byly...

Soudkyně: ...já, ...o druhých nemluvíme, tady mluvíme pouze o českém Svazu protifašistických bojovníků.

Tihelka: Ano!

Soudkyně: Takže vy máte zato, že byly jaksi podřízeny KSČ, protože bylo KSČ prohlášeno v roce devadesát tři za zločineckou organizaci, tak proto všichni, kdo v těchto organizacích pracovali třeba byli také zločinní.

Tihelka: Nejen že byli podřízeni, ale oni pro ni fandili, přímo ji podporovali těmi výroky, usneseními, vyjadřováními a to všechno... Vždyť to dávali veřejně, jsme to slyšeli furt...

Soudkyně (diktuje): *Takže KSČ fandili a pro ni pracovali...*

Tihelka: ...to co se tady dělo, co komunistická strana tu dělala, oni to podporovali, oni s tím souhlasili. To je přece známá věc...!

Soudkyně (diktuje): *...to co komunistická strana dělala, to podporovali a s tím souhlasili.*

Soudkyně: Tak a víte pane svědku, jakou činnost vyvíjela rehabilitační komise, která byla pod Svazem protifašistických bojovníků, v roce šedesátosm až sedmdesát?

Tihelka: Nevím, ale taky nevím, proč je mi ta otázka kladena?

Soudkyně (diktuje): *Nevím jakou činnost vykonvala rehabilitační komise Svazu protifašistických bojovníků v roce 1968 až 70, a nevím, proč je mi tato otázka kladena.*

Soudkyně: A vy sám jste byl taky odsouzen v minulých letech?

Tihelka: Ano, ano byl jsem.

Soudkyně: Za co, prosím vás...

Tihelka: ...podle pragrafu 23 zákona 231 hanobení prezidenta republiky.

Soudkyně: A kolik jste dostal, pane svědku?

Tihelka: Osmnáct měsíců, a seděl jsem dvacetosm...

Soudkyně: nesrozumitelná otázka...

Tihelka: ...25.ledna 1949 jsem byl zatčen, 19.března 49 jsem byl odsouzen.

Soudkyně (diktuje): *Já jsem byl odsouzen za trestný čin hanobení prezidenta republiky v roce 1949 k odnětí svobody v trvání 13 měsíců.*

Soudkyně: A vy jste vykonal 28 měsíců?

Tihelka: ...dvacetosm, protože jsem byl jako voják a já jsem po odpykání 18 měsíců musel nadsloužit to, co jsem jako voják byl ve vězení, no a vojenští páni si mě nechali v kriminále dál.

Soudkyně: No, a vy jste se kolem roku šedesátosm, kdy bylo jaksi uvolnění všeobecné... vy jste se vůbec nezajímal, že probíhá nějaké rehabilitační řízení bývalých politických vězňů?

Tihelka: Ale jo...

Soudkyně: ...kdo to vede, kdo to dělá, jaké má výsledky...

- 59 - ✓

Tihelka: ...ale jo, já mám doma dokonce i brožurku o tom. Ale co udělali ve skutečnosti, to... já jenom vím tolik, že po šedesátém osmém roce někteří spolupracovníci, s nimž jsem pracoval, asi dva, museli potom nějaké odškodnění dokonce i vracet. Tam došlo k nějaké změně toho rehabilitačního zákona, já v podstatě o co šlo, tudíž jako...

Soudkyně (diktuje): *Já vím, že v roce šedesátosm proběhly nějaké rehabilitace politických vězňů a vím, že dva z mých známých museli zase peníze vracet.*

Soudkyně: A vy jste nikdy nebyl členem Svazu protifašistických bojovníků, když jste vykonával nějakou odbojovou činnost za války?

Tihelka: Ne, ne...!

Soudkyně (diktuje): *Já jsem nikdy nebyl členem...*

Tihelka: ...pardon, já jsem nerozuměl otázce té druhé části...

Soudkyně: ...že když jste třeba vykonával nějakou odbojovou činnost za války...?

Tihelka: Vykonával jsem, ale považoval jsem to za svoji občanskou povinnost, vlasteneckou povinnost a nikdy jsem se s tím nevytahoval.

Soudkyně (diktuje): *Já jsem nikdy nebyl členem Svazu protifašistických bojovníků, za války jsem vykonával odbojovou činnost, což jsem považoval za svoji vlasteneckou povinnost a nikdy jsem se s tím nevytahoval.*

Tihelka: Můj otec byl taky za nacistů zavřený...

Soudkyně: A pana Rudolfa Pernického, o kterém jste psal v tom článku, znáte ho osobně?

Tihelka: Znáám ho z vidění. Nikdy jsem konkrétně do osobního styku s ním nepřišel, znám ho čistě jenom jako předsedu Konfederace politických vězňů a to od roku devadesát jedna, kdy jsem věděl, že je to on, já jsem ho nikdy předtím v životě neviděl, a v tom roce devadesát jedna na nějakém tom setkání politických vězňů a pak jsem, myslím, že to bylo 19. září, kdy byla valná hromada ve Slovanském domě, kde pan generál Pernický přestal být předsedou a byla provedena volba nového předsedy.

Soudkyně (diktuje): *Já osobně žalobce znám od roku devadesát jedna, kdy se stal předsedou organizace...*

Tihelka: ...kdy byl předsedou, ne, on se nestal předsedou v devadesátém prvním, on byl...

Soudkyně (pokračuje v diktování): *...kdy byl předsedou Konfederace politických vězňů. Před tím jsem se o jeho osobu nijak nezajímal.*

Soudkyně: A pane svědku, když jste psal tenle ten článek, tak jste vycházel z obsahu této... Funkcionáře 6 až 7. Ano?

Tihelka: Ano. Vycházel jsem z toho, z toho tedy materiálu, který tam je.

Soudkyně: Ano. A když sepišete nějaký článek, dáváte ho ke konzultaci vydavateli toho časopisu Svědomí? ...nebo vám byl recenzován zjištěním, že skutečně půjde do tisku anebo nepůjde? Nebo jak to praktikujete v tom časopisu?

Tihelka: My se... když se dá něco do tisku jako příspěvek, tak pochopitelně že to projde teda jako přes oči a přes ruky, jak se říká, oběma z nás.

Soudkyně: Takže záleží v podstatě potom na panu vydavateli jestli rozhodne zda se to uveřejní nebo neuveřejní, ano?

Tihelka: Víceméně ano...

Soudkyně (diktuje): *Já jsem při psaní napadeného článku vycházel z Funkcionáře SPB šest až sedm tečka. Víceméně ano, odpovídám na otázku, zda vydavatel časopisu Svědomí posuzuje, který článek zveřejní.*

Soudkyně: Takže vy tam článek pošlete nebo mu ho donesete, on si to přečte pan Komínek, ano... a pak teprve rozhodne jestli se to zařadí do tisku nebo nezařadí.

Tihelka: Mezi námi je taková důvěra, že si zkrátka... že zkrátka víme, a on mi věří, že tam nenapíši nic, co by bylo nepravdivé...

Soudkyně (diktuje): *Mezi mnou a vydavatelem časopisu je taková důvěra, a on mi věří, že do článku nenapíši nic nepravdivého.*

Soudkyně: A vy jste měl někdy nějaké poznatky o tom, že by pan žalobce aktivně spolupracoval s okupační mocností? ...to znamená v roce šedesátosm to byl Sovětský svaz konkrétně. No tady to píšete, že? Takže...

Tihelka: Já tam píši co? ...řekněte mi to přesně, paní předsedkyně, co tam píši takového, co říkáte...

Soudkyně: ...členem této organizace, to je Konfederace politických vězňů, nemůže být občan, který byl funkcionářem organizací aktivně spolupracujících s okupační mocností nebo s organi-

- 60 - V

zací podporující nesnášenlivost nebo nenávisť. A tak srovnávám, zda činnost SČPB a její funkcionáři v roce šedesátdevět a později, se nesrovnává s podmínkami uvedenými v paragrafu devět odstavec tři, stanov KPV...

Tihelka: To jsou dvě části. Jedna je, kde cituji ustanovení příslušného paragrafu stanov Konfederace politických vězňů a v zápětí na to se... srovnávám, já netvrdím nikde nic, srovnávám zda je to možné...?

Soudkyně: Ano.

Tihelka: Já nehovořím je to možné, není to možné... srovnávám v duchu. Tuto možnost mám.

Soudkyně: Dobře. Když jste ten článek psal, považoval jste třeba za vhodné si něco zjistit o osobě pana generála Pernického, o jeho životě, o tom za co byl odsouzen, jak se choval za války. Víte, když ho tady jmenujete, tak by bylo také vhodné něco o něm vědět. že jo...? Vy jste nic nezjišťoval, takhle

Tihelka: Paní soudkyně, já jsem si nezjišťoval o panu generálu Pernickém nic, protože já jsem tady napsal Pernický Rudolf... já jsem nevěděl, že to je Pernický Rudolf, ten, kvůli němuž tady dneska jsme. To jsem nevěděl. Já jsem se to dověděl, že je to tento pan Pernický až z toho, když Konfederace politických vězňů v příslušném čísle Zpravodaje KPV, to potvrdila, že vlastně se jedná o konkrétního generála Rudolfa Pernického. To jsem já nevěděl. Ty souvislosti...

Soudkyně: ...a to vás nenapadlo, že to má souvislost, to jméno je takle neobvyklé, že? To vás nenapadlo...?

Tihelka: No jistě že mi to napadlo, já bych tam mohl napsat také někoho jiného, ale já jsem to taky neuvedl... tato myšlenka tady mohla být, ovšem to nebylo potvrzeno nikterak, to mi potvrdili, že to je skutečně on, teprve Konfederace politických vězňů a já vám povím, že já jsem byl otřesen tím. Ne že napsali o mě ten pomlouvačný článek, ale to, že to je pravda, že je to onen Rudolf Pernický, o němž já jsem jenom tak jaksi pochyboval, že by to mohl být on. Ale nevěděl jsem to...

Soudkyně: Mám tomu rozumět tak pane svědku, že když jste v roce 1994 uvedl v článku osobu s jménem Pernický Rudolf, tak jste nevěděl, že je to ten Pernický Rudolf, který je určitým způsobem tedy činným členem Konfederace politických vězňů. To jste nevěděl, ani vás to nenapadlo?

Tihelka: Ne, to já jsem... já jsem to nedával prosím pěkně do souvislosti...

Soudkyně (diktuje): Když jsem dopisoval napadený článek a uvedl zde osobu Pernický Rudolf, nevěděl jsem, nedával jsem do souvislosti, že by to mohl být generál Pernický Rudolf, který je činný v Konfederaci politických vězňů.

Tihelka: Paní soudkyně, když dovolíte... já jsem ten obsah toho bulletinu znal už dříve. Znal jsem ho z roku sedmdesát. Pracoval jsem se dvěma pány, kteří byli v koncentračních táborech a kteří v šedesátém osmém znali můj názor na okupaci, já znal jejich, takže při debatách atd..., oni byli ve Svazu protifašistických bojovníků jako řadoví členové a jelikož jsme měli vůči sobě vzájemnou důvěru, znali jsme své názory na politickou situaci která byla, tak mi ten bulletin ukázali. Já jsem si tam tehdy přečetl a ponadávali jsme, zhodnotili jsme to svým způsobem a všechno skončilo. Když ale vyšel a byl schválen zákon o protiprávnosti komunistického režimu č.198, tak mi to zapálilo a já jsem toho jednoho pána našel, ten druhý už byl mrtvý, a on mi ten bulletin půjčil. Já jsem si to tam tehdy přečetl a teprve tehdy jsem zjistil, protože předtím já jsem vůbec nevěděl – Rudolf Pernický nebo další, kteří tam jsou, kdo to je. Já jsem také potom teprve později zjistil jména další, která znám, kteří tam jsou

Soudkyně: Pane svědku já vás přeruším (několik nesrozumitelných slov)... ale další bulletin toho... po schválení toho zákona... jste nečetl?

Tihelka: Ne, ne, ne...

Soudkyně: Ne! Že vy jste, jak říkáte, když jste si to přečetl a zanádal jste nad tím, aniž by jste si to ověřil, ano?... tak v dalším Funkcionáři číslo deset z roku šedesát devět je třeba uvedeno, že žádosti o náhradu škody mělo ministerstvo spravedlnosti celkem 2932. Ministerstvo jich vyřídilo 1169... vyplaceno bylo 24 milionů korun. Ano? Nad tím byste také nadával třeba? To byla činnost komise, která byla ustavena...

Tihelka: Paní soudkyně, já jsem nic si nevymyslel, já jsem nezveřejnil žádné tajemství. To co je v tom bulletinu napsáno, s tím se mohla široká veřejnost seznamovat od roku... od jeho vydání, toho bulletinu, až dodnes. A nikdo neřekl, že se to nesmí publikovat, že se to nesmí číst, právě to bylo podporováno za minulého režimu, tudíž každý si to mohl přečíst.

Přehled akcí pořádaných v měsících květen-červen:

- 15.května 10:00 hod. Praha Motol**, pieta za popravené a umučené pol. vězně
28.května 10:00 hod. Jáchymov, pieta za zemřelé pol.vězně na uranu, odjezd autobusu
v 7:00 hod. od pankrácké věznice
17.června 10:00 hod. Praha Resslova ul., pieta v kostele Cirila a Metoděje- pořádá Klub
výsadkových veteránů Praha
21.června 10:00 hod.
26.června 10:00 hod. Praha-Žáblice, pieta za umučené a popravené pol.vězně
27.června 10:00 hod. Praha-Pakrác věznice, uctění památky na popravenou M.Horákovou

Se zármutkem oznamujeme, že nás navždy opustili naši dlouholetí členové a spolupracovníci
ve věku 97 roků bratr Arnold Handrych a ve věku 87 roků bratr Václav Kulhavý

ČEST JEJICH PAMÁTCE...

Nový design časopisu a internetové stránky zajišťuje společnost
4 Motion Design s.r.o.

www.politicti-vezni.cz

VĚRNÍ ZŮSTALI

měsíční časopis Sdružení bývalých politických vězňů
Věnováno památce obětí komunismu !

Svoboda slova je zaručena Ústavou ČR i Listinou
lidských práv a svobod!

NÁZORY AUTORŮ ČLÁNKŮ NEMUSÍ BÝT TOTOŽNÉ S NÁZORY REDAKCE

Měsíčník „Věrní zůstali“

Vydává: Sdružení bývalých politických vězňů ČR,
Na Bělidle 34, 150 00, Praha 5 – Smíchov
tel/fax/záznam +420 222 323 816, email: info@politicti-vezni.cz
redakčně zpracovává předsednictvo.

Tiskne: tiskárna HUGO, Pražská 16, Praha 10

Expeduje: DUPRESS, Podolská 110, 140 00

Registrace MK-ČR reg.č. KM-7192

Tvorba internetových stránek